

ת"פ 4747/02 - מדינת ישראל נגד תאמר מטר

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 4747-02 מדינת ישראל נ' מטר

לפני כבוד השופט אורית ינשטיין
המאשימה: מדינת ישראל

נגד תאמר מטר
הנאשם:

גזר דין

פתח דבר:

1. הנאשם, יליד 1979, הואשם במסגרת כתב האישום המקורי, שהוגש ביום 4.2.2019 בעבירות של חבלה בכונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), ובעבירה של פצעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין. הנאשם כפר ברוב העובדות נשוא כתב האישום המקורי וזאת במסגרת הדיון מיום 25.3.2019.
2. בהתאם לכך, התנהל משפטו של הנאשם ופרש התביעה נשמעה כמעט במלואה, עד ליום 19.1.2020 - מועד בו הודיע ב"כ המאשימה על גיבשו של הסדר טיעון עם הנאשם.
3. בעקבות הסדר הטיעון הודה הנאשם ביום 2.2.2020 בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן - **כתב האישום**). הנאשם הורשע על פי הודהתו, בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 333(א) ו-335 לחוק העונשין, ובעבירה של תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין. הסדר הטיעון לא כלל הסדר לעניין העונש.
4. הנאשם שהוא במעצר מיום 19.1.2019 ועד ליום 07.3.2019, מועד בו עבר למעצר בפיקוח אלקטרוני, בו הוא שווה עד ליום זה.

עובדות כתב האישום:

5. על-פי עובדות כתב האישום, ו"ע (להלן - ו'), יליד 1967 מתגורר בשכנות לנאים בכפר נחף. בין ביתו של ו' לבין ביתו של הנאשם, המרוחק 100 מטרים, מפheid שטח אדמה המשתרע בין גדר ביתו של הנאשם ועד כביש הגישה לביתו של ו' (להלן - **השטח**).

עמוד 1

6. ביום 19.1.2019 בשעה 16:00 או בסמוך לכך, השליך בנו הקטן של הנאשם פסולת בשטח ו' שאל את הקטן מודיע הוא משליך פסולת במקומו.
7. הקטן חזר לביתו וכעבור זמן קצר הגיעו הנאים סמוך לכיביש הגישה לבתו של ו', שם שהה ו'. בשלב זה, פרץ ויכוח בין הנאשם לו' בנוגע להשלכת פסולת בשטח מצד בני משפחתו של הנאשם, במהלך דחיפו השניים האחד את השני. אנשים שהיו באותו מקום הפרידו בין השניים, והנאים הילך לכיוון ביתו.
8. בעקבות הויכוח, מספר אנשים ממשפחותם של הצדדים, וממספר אנשים ממשפחותם של ו', צעקו, קיללו והשליכו אבניים, כל צד לעבר בני המשפחה השנייה.
9. כעבור זמן קצר, הנאשם חזר למקום בריצה, כשהוא מחזיק ב津ור ברזל שארכו כמטר וחצי, ובמקביל ו' רץ לעבר הנאשם. כשנפגשו, הנאשם היכה אותו ו' בראשו בחזקה באמצעות הצינור, ו' התמוטט על הארץ.
10. בהמשך היכה הנאשם את מוחמד עיסא, אחינו של ו', אשר עמד בסמוך לו' ברגלו שלא כדין.
11. כתוצאה מעשיו של הנאשם, איבד ו' את הכרתו באופן מיידי והובלה למרכז הרפואה בגין, שםטופל באופן ראשון, ולאחר מכן פונה לבית החולים בגיןה, כשהוא סובל מחתך عمוק בקרקפת מצד ימין, שבר מרוסק בגולגולת, כאשר שברי העצמות חדרו לרקמת המוח, דימום סובדוראלי ותת-עכבי, וכן חתך באצבע יד ימין.
12. בשל מצבו של ו', היה צורך לנתחו באופן דחוף, כאשר במהלך הניתוח הוצאו חלקו עצומות מהלל המוח, נזק דימומי תור-מוחיים, ובוצע שחזור של עצומות הגולגולת.
13. במועד בו הוגש כתב האישום המקורי ו' היה עדין מאושפז בבית החולים כשהוא סובל מגיעה קוגניטיבית, פגעה בקשר הדיבור ושיטוק של פלג גופו השמאלי.
14. בנסיבות המתוארים לעיל, הנאשם גרם לו' לחבלות חמורות באמצעות הצינור, שלא כדין. כמו כן, תקף את אחינו של ו', מוחמד עיסא, שלא כדין.

טייעוני המאשימה לעונש:

15. ב"כ המאשימה הגיש את טיעוני לעונש בכתב (במ/2), וכן הגיש קריאות לעונש מסמך סיכום ביןיהם רפואי מיום 12.3.2019 הנוגע למצבו של ו' מבית החולים השיקומי לויינשטיין (במ/3). ב"כ המאשימה הפנה למוסגים ת/59-ת/62 - מסמכים רפואיים מבית החולים רמב"ם. ב"כ המאשימה אף הוסיף וטען בעל-פה.
15. המאשימה טוענת כי העונש אשר צריך שייגזר על הנאשם ראוי לשימוש כגורם מוקיע, מרתייע ומתՐיע וישקף את סלידתה של החברה מחומרת המעשים, לא כל שכן שעזה שמדובר במעשה אלימות חמור שהחל בשל ויכוח פער וᡥסתמים בתוצאות קשות ביותר. יש להטיל על הנאשם עונש חמור שיעביר מסר תקיף לפיו מבצע עבירות שכאלו ישלם על כך בשלילת חירותו לתקופה ממושכת, שכן לא בצד קבע המחוקק עונש חמור ביותר בצדן של העבירות בהן הורשע הנאשם.

16. מעשי של הנאשם מהווים דוגמה נוספת למקרים שביהם אזרחים לocketם את החוק לידיהם, וגביה נוטלים גם כלי נשך - קרим או חמם - במטרה לישב סכסוכים עם זולתם.
17. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה בעבירות דוגמת העבירות מושא כתוב האישום, אשר עמדה על הצורך בהטלת עונישה חמורה על מבצעיהם, ופסקה עונשי מאסר משמעותיים בגין.
18. הנאשם פגע בערכיהם המוגנים של בטחונו ושלומו של הציבור והגנה על חי אדם. יש להתחשב בנסיבות מתחם העונש ההולם בנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, בין היתר העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות לאחר תכנון מוקדם, כאשר לאחר פרוץ הוויכוח בין לו לביןו, שכלל בין היתר דחיפות הדדיות כאשר אנשים במקום הפרידו ביניהם, שב הנאשם לבתו וחזר בריצה למקום התעמתם עם לו כשהוא מצויד בנשק קר בדמות מוט ברזל.
19. הנאשם הסלים אירוע פועל, שהחל כויכוך עם דחיפות לאירוע שככל שימוש בנשק קר, כאשר הנזק שנגרם הוא נזק קשה אשר כמעט הביל למותו של לו. הנאשם גרם לו פגיעה ראש חמורה, שבגינה אושפז ו' לכחדש ימים בבית החולים, עבר ניתוחים והליכים רפואיים מורכבים בראשו ולאחר מכן עבר לשיקום של מספר חודשים בבית חולים ליאונשטיין. הפגיעה שמנה סבל לו הן קשה ביותר, והוא נותר משותק חלקית בגופו, עם פגעה בקשר הדיבור, פגעה קוגניטיבית, נזקים ופציעות שללו אותו במהלך כל חייו. הנאשם תקף גם את אחינו של לו, ובכך נקט באלימות כלפי שני אנשים - נסיבה שיש בה כדי ללמד על חומרה נוספת. הנאשם הוא אדם בגין או אינטיליגנטי, שבחור בחירה מודעת לבצע את העבירות, על אף שהוא יכול להימנע מהן.
20. מתסקרים שירות המבחן עולה כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, משליך אשמה על לו, אינו מכיר בחומרת בעיותו ובחומרת מצבו של לו ומזהו סכנה לציבור. הנאשם אף נעדר אמפתיה כלפי לו וקיים סיכון להישנות מעשיו בעתיד. שירות המבחן לא מצא כי קיימים פתח לאפיק טיפול-שיקומיו לנԱשם והמליץ על עונישה מוחשית חד משמעותית לנואם.
21. אף כי נערך הסכם "סולחה" בין הצדדים, שבמסגרתו שילם הנאשם למאתלון סכום של כ-400,000 ל"ד לצורך כסוי נקי, הרי שאין בהסכם זה כדי להפחית מחומרת מעשו של הנאשם או כדי להצדיק הקלה משמעותית בעונש.
- לעמדת המאשימה מתחם העונש ההולם בגין העבירות מושא כתוב האישום הינו בין שנתיים וחצי לארבע וחצי שנות מאסר בפועל בגין עונישה נלווה הכוללת מאסר מותנה משמעותית ופיצוי לנפגע העבירה. המאשימה טענה כי לאור הנسبות שאינן קשורות לביצוע העבירה - עברו הנקוי של הנאשם והודאותו במסגרת הסדר הטיעון - יש מקום להטיל על הנאשם עונש ברף התחthon של המתחם, בגין עונישה מותנית ממשית. לאור הסכם ששולם לו במסגרת הסכם הסולחה - לא בבקשת המאשימה להטיל על הנאשם תשלום פיצוי נוסף.

טייעוני ההגנה לעונש:

ב"כ הנאשם טعن בעל-פה לעונין העונש כדלקמן:

- .22. הנאשם בן 41, בעל עסוק לרכיב, אשר מימי לא הסתבר עם החוק. אין לחובתו הרשותות קודמות או תיקים פתוחים. האירוע התרחש על רקע יכוח סטמי, לאחר שהרחות התלהטו משני צידי המתרס, כאשר גם המתلون רץ לעבר הנאשם.
- .23. לנאשם לא הייתה כוונה לגרום למתلون אותה תוכאה חמורה. בנגדם לדברים העולים מתחקירות המבחן, הנאשם מבין את אשר עשה, מכיר בחומרת מעשייו ומצטער עליהם, והראיה לכך שמכר חילקה אדמיה שלו כדי לשלם לו פיצויים בהסכם הסולחה שנערך בין הצדדים, שסיים את הסכסוך ביניהם.
- .24. אמונה הנאשם לא הודה בעבודות כתב האישום בהזדמנויות הראשונה, אך זאת מאחר והיה הכרח לנשל את משפטו, שאחרת המאשימה לא הייתה משתכנעת כי יש לתקן את כתב האישום לעבירות בהן הואשם בכתב האישום המתוקן על פי ה嗑דר. על כן, לא היה מדובר בניהול סטמי של המשפט.
- .25. הנאשם היה שרוי במעצר של ממש במשך כ- 3 חודשים, ולאחר מכן כעשרה חודשים נוספים בפייקוח אלקטרוני. גם שאי מחשבים את תקופת המעצר בפייקוח אלקטרוני כתקופת מעצר של ממש, ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בכך בקביעת המתחם והעונש.
- .26. בשנת 2019 נפטר אביו של הנאשם ואבדן אביו השפיע קשות על הנאשם, שהוא קשור אליו מאוד. יש להתחשב בקביעת העונש בכך שהנאשם היה מנוע מלהיות עם אביו בימי האחרונים.
- .27. ב"כ הנאשם טען למתחם עונש שנע בין עבודות שירות ל-30 חודשים מאסר בפועל, וביקש שבית המשפט יפסוק לקולא בענינו של הנאשם.
- .28. זכות המילה האחונה ניתנה לנאשם, והוא טען כי מעולם לא הייתה לו בעיה עם שכניו, הוא אדם של משפחה ובית, זהיר ומתחשב בעבודתו. הנאשם סיפר על צערו בשל פטירת אביו ועל תמיכתו הכלכלית בבני משפחתו. הנאשם הביע צער על מה שקרה למתلون, איחל לו רפואה שלמה והביע חרטה על מעשיו. הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב במצבה של אמו, שנותרה לבדה בבית, במשפחה ובמחמת ילדיו. הנאשם ציין כי הוא זקוק לעובודה ולכסף וביקש שלא להטיל עליו מאסר בפועל.

פסקoir שירות המבחן:

- .29. שירות המבחן תיאר את התרומותו מהנאשם כאיש-משפחה, אחראי, ממשפחה תפוקודית ותומכת, ללא עבר פלילי. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי קיים פער משמעותי בין חומרת העבירות והפגיעה שגרם הנאשם במעשייו לו, לבין הצגתו את עצמו באופן חיובי, נורמטיבי ותוך שלילת התנהלות אלימה בדרך כלל. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את מערכת יחסים עם שכנו וו' ואת יום ביצוע העבירות. בתיאור האירועים מצין הנאשם עבודות בפער לעומת העבודות מושא כתב האישום, לרבות שלילת תקיפותו של האחין של ו'.
- .30. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתנסה לגלוות אמפתיה כלפי המתلون ולהכיר בנזקים שגרם לו, ועסק במחירים שהוא ומשפחהו נאלצים לשלם.
- .31. שירות המבחן מצין כי ערך שיחה טלפוןית עם ו' שבה אמר כי טרם האירוע מושא כתב האישום סבל מהתנצלויות מצד הנאשם ומשאית שימושה לפונתו נשרפפה, כאשר להערכתו הנאשם ובני משפחתו

היו מעורבים בכך. ו' ציין לגבי יום האירוע כי התגלו ויכוח בין לבן הנאשם אשר הסלים עד למצב בו הנאשם חבט בראשו עם מוט ברזל והוא איבד את הכרתו והתעוור בבית החולים.

ו' תיאר בשיחתו עם שירות המבחן כי הוא סובל מפציעה נירולוגית קשה, עבר אשפוז אורך ושיקום ממושך, איבד את כושר עובודתו בשל הנכות שנגרמה לו על ידי מעשיו של הנאשם, ותיאר כי חייו נגדעו והוא לא שב לתפקוד מלא. ו' ביטה רצון כי יוטל על הנאשם עונש מירבי בשל הנזקים שגרם לו.

32. שירות המבחן שקל את חומרת העבירות, הקשי בוויסות דחפיו הקיצוניים של הנאשם, הנזקים שנגרמו למTELון, את קשו של הנאשם לבטא אמפתיה כלפי ו' ואת היוטו מרוכז בעצמו ובמחקרים שהוא משלם. נסקלה העובדה כי הנאשם מתגורר בסמיכות למTELון, כמו גם את היעדר עבר פלילי קודם ותפקודו התקין של הנאשם בנסיבות חייו השונות. מסקנת שירות המבחן היא כי אין לשול ביצוע של עבירות דומות בעtid. משכך, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונשה מוחשית חד-משמעות, אשר ציב בגבול להתנהגו ותמחיש את הפסול שבמעשו.

דינ:

33. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, שעניינו הבנית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, נקבע בסעיף 40ב העיקרוני המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה, לפיו נדרש כי יתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

34. סעיף 40ג לחוק העונשין קובע כי מתחם העונש ההולם "יקבע תוך התחשבות" בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה".

35. סעיף 40ט לחוק העונשין קובע רשיימה של נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, אשר בהתקיימן, או בהתקיים חלק מהן, יש כדי להשפיע על קביעת חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם ובכך על קביעת מתחם העונש ההולם. ברשיימה זו נכללים הקריטריונים של תכנון שקדם לביצוע העבירה, חלוקה היחסית של הנאשם ביצוע העבירה, הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הנזק שנגרם, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עשה, את הפסול שבמעשה או את שמעותו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע ממעשה העבירה ומידת השליטה שלו על מעשהו, וקרבה לסיג של אחירות פלילית.

36. סעיף 40יא לחוק העונשין מתייחס לנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה, אשר לפיהן "יקבע עונשו הספציפי של הנאשם, בהתאם מתחם העונש ההולם".

בין נסיבות אלו נמנות, בין היתר, הנסיבות של פגיעת העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, פגיעת העונש בבני משפחתו של הנאשם, הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו, נטילת אחירות על ידי הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב, שיתוף הפעולה עם רשות אכיפת החוק, נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה, כמו גם עבורי הפלילי של הנאשם או היעדר עבר פלילי.

37. חריגה ממתחם העונש ההולם - לפחות או לחומרא - אפשרית בנסיבות הקבועות בסעיף 40ד לחוק העונשין (לפחות) משיקולי שיקום, ובסעיף 40ה לחוק העונשין (לחומרא) משיקולים של הגנה על שלום

הציבור.

.38. השלב הראשון במלאתו של בית המשפט, על פי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, הוא בקביעת האם הרשות הנאשם במספר עבירות מהויה אירוע אחד או מספר אירועים, אשר ביחס אליהם נדרשת קביעה של מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד. רק לאחר מכן יקבע בית המשפט את מתחם העונש בהתאם לעקרון הילימה כאמור לעיל, ובשלב האחרון יתייחס בית המשפט לנסיבות שאינן הקשורות לעבירה ולנסיבות ביצועה, אלא לנסיבות האישיות של הנאשם.

.39. אקדמי ואצין כי במקרה הנדון אין מחלוקת כי מדובר באירוע אחד, אשר ביחס אליו יש לקבוע מתחם ענישה יחיד.

קביעת מתחם העונש ההולם:

.40. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמימות - עבירה לפי סעיף 333(א)(1) לחוק העונשין במשפט עם סעיף 335 לחוק העונשין, אשר העונש הקבוע בצדה הינו 14 שנות מאסר, וכן בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, שהעונש בצדה הוא שתי שנות מאסר. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים העבירות החמורים יותר שיוחסו לנאים (UBEIRA של חבלה בכונה חמימה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין וUBEIRA של פצעה בנסיבות חמימות לפי סעיפים 334 בצוירוף סעיף 335(א)(1) לחוק העונש שבצדין הוא עשרים שנות מאסר ושש שנות מאסר בהתאם - בעבירות הנוכחיות).

תיקונו של כתב האישום המקורי וסעיפי העבירות שיוחסו לנאים בסופו של דבר הינו עניין בעל נפקות מסוימת, אך עיקרו וריבתו של המשקל והדגש ניתן לעובדות כתב האישום, אשר הן אלו המשמשות כבסיס לגזרת עונשו של הנאשם.

ראו: ע"פ 13/1997 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.8.2013) בפסקה 12.

.41. במקרה שבפניו ביצע הנאשם עבירות אלימות קשות שתוצאתן חמורה מאוד.

בשל ויכוח איזוטרי ומיותר בין ל' לבין י', בשל השלכת פסולת על ידי בנו הקטן של הנאשם בשטח שבין בתיהם של ל' והנאים, ולאחר דחיפות, צעקות וקללות בין הנאים לבין ל', ובין בני משפחה של שני הצדדים, לרבות השלכת אבניים - ולמרות שאנשים שהיו באותו הרגע בין הנאים לבין ל', הלאו הנאשם לבתו, נטל צינור ברזל ארוך, חזר בריצה חזקה לככיש הגישה לצד ביתו של ל', חבט בראשו של ל' בחזקה באמצעות צינור הברזל וגרם להתרומטוותו של ל' על הקרקע. אם לא די בכך, הרי שהנאים גם היכה את מוחמד עיסא, אחינו של ל' ברגלו.

.42. מעשיו של הנאשם פגעו בערכיהם החברתיים המוגנים של שמירה על שלמות גופם, חייהם וביטחונם של ל' ואחינו מוחמד עיסא, כמו גם על שלמות נפשם, כבודם וחירותם.

זכותו של אדם להגנה על שלמות חייו, שלוונו ובטחונו היא זכות יסוד מן המעלה הראשונה, אותה ראה המחוקק לנכון לקדש ולהגן עליה באמצעות מעמד מיוחד בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. ההלכה הפסוכה מצאה לנכון לחזור ולהציג את החשובות שבחגנה על חייו של אדם ושלמות גופו. נא ראו ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ'**

חטף [פורסם בנבו, 10.11.2009], שם נקבע:

"יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתריר לאיש לפגוע בזכותו זו. יש להילחם באלים שפיטה בחברה הישראלית על כל צורתייה גגוניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוץ לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהנו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד".

.43. אלא שאלימות דוגמת זו המתווארת בכתב האישום שבפני היפה לחזון נפרץ בכל מחוזותינו. ויכוחים פעוטים ניצחים באחת לאיוציא אלימות חמורים וקשים אשר תוצאותיהם הרות אסון ומשנות מן הקצה עד הקצה את חיים של נפגעי העירות.

אלימות זו הגואה ופושה בחברה הישראלית מחייבת את בית המשפט להטיל עונשים הולמים ומשמעותיים על מנת לעקור מן השורש תופעה בלתי נסבלת זו, ולהרתיע מ"פתרונות סכסיים" באמצעות כוח הזרוע ואלימות קשה ומסוכנת.

ראו: ע"פ 2610/2013 **שלבניה ואח' נ' מדינת ישראל** (10.11.2013).

"**נווגם של מקצת אנשים ליישב חילוקי דעתם ביניהם במוטות ברזל, בקשרים ובסכינים, נוגג מגונה הוא, ראוי הוא לתגובה קשה של בית המשפט, תת-תרבות הסcin, כפי שאמרנו לא אחת, דינה כי עתקר, והעושים יענשו בכל חומרת הדין.**"
(ע"פ 259/97 **בשתיו סובחי נ' מדינת ישראל**, תק-על 98(2), 308).

וראו גם: ע"פ 941/13 **פרץ נ' מדינת ישראל** (26.11.2013) פס'ה 20:

"**בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרטעתם של עבריינים הפונים לפטור סכסיים** בכוח הזרוע. **בפסקין דין** נקבע כי יש להילחם בנגע האלים שפיט בארכנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבחרו בחירה בלתי נסבלת בדרך האלים, למען יועבר מסר מתאים לעבריינים ולחברה כולה".

.44. במקרה מושא כתב האישום שבפני, בבואי לבחון את הניסיבות הקשורות ביצוע העירה לצורכי קביעת מתחם העונש ההולם, סבורני כי על אף שלא מדובר באירוע מתוכנן והנובע ממטרה עברינית - יש להציג ולזכור כי לנאמן לא רק שהיתה הזדמנות לעזוב את מקום האירוע - הוא אף עזב את המקום, חזר לביתו, ובכל זאת בחר בחירה מודעת לחזור למקום האירוע כשהוא מציד בכל נשק קר - צינור ברזל ארוך, בו השתמש על מנת לפגוע ולהחול במלון וכן תקף את חממוד עיטה והוא היכה אותו ברגליו. הנאשם יכול היה להימנע ממעשי העירה - לו אך היה נשאר בביתו ומצנן את חמת זומו. אך חלף זאת כאמור - הנאשם בחר באופן מתוכנן, מושכל ומודע לחזור לזרה וביצע את מעשי העירה.

.45. הנאשם אינו אדם צער. מדובר באדם בן 41 שנים בעת ביצוע העירות, אדם אינטלקטואלי שמסוגל היה להבין את הפסול שבמעשיו ואת המשמעות שלהם כמו גם את הנזק שנלווה לפעולות ולמעשים שנעשו על ידו - יכול היה לשולט במעשיו ולהימנע מהם, ולא עשה כן.

.46. זאת ועוד, הנאשם חבט בחזקה בצויר הברזל בראשו של ו'. הנזק הצפוי להיגרם מחבטה חזקה עמוד 7

בראשו של אדם באמצעות מוט ברזל - הוא נזק קשה וחרור, ולמעשה בנסיבות רבות יכולה היה הנאשם לגרום למותו של ו' ואך בכך נס לא אירעה תוצאה פआטאלית שכזו.

לטעמי, מכח כה חזקה במקום פגיע כראשו של אדם, על ידי נשק קרב ומסוכן בנסיבות צינור מתכת ארוך, הינה פעולה כה פוגענית שנייה אף להגדירה כאכזרית, מאחר ואין ספק בלבוי כי כל המニア מוט ברזל כבד לכיוון ראשו של אדם וחובט בו חבטה חזקה - יודע בבירור כי הנזק שייגרם ממכה שכזו יהיה חרור ונורא. לפיכך נסיבה זו אף מהוועה נסיבה לחומרא במשמעות סעיף 40ט(10) לחוק העונשין.

נתתי דעתני לעובדה המצוינת בכתב האישום לפיה לאחר שהנ帀ם חזר למקום האירוע בריצה כשהוא מחזיק בידיו את צינור הברזל - במקביל לכך רצ' ו' לכיוונו של הנ帀ם. עם זאת, איןני סבורה כי ניתן לקבוע כי בכך יש משום תרומה של המתלוון למעשה האלימות החמור של הנ帀ם. כאמור, לאירוע היו שני שלבים: הראשון - שלב של ויכוח מילולי סוער, חילופי צעקות וגיחושים כמו גם דחיפות בין הנ帀ם למתלוון. צדדים שלישיים שהיו במקום הפרידו בין השניים והנ帀ם הילך לבתו.

הנ帀ם הוא שיזם את השלב השני בו בעבר זמן קצר הוא חזר למקום בריצה כשהוא מחזיק את צינור הברזל ואף כי המתלוון רצ' לכיוונו - היה זה הנ帀ם שהיכה את ו' בראשו בחזקה באמצעות צינור הברזל.

הנזקים להם גרם הנ帀ם במשעיו הינם ממשמעותיים וחרוריים ביותר. כפי העולה מן המסמכים הרפואיים שהוצגו בפניי כמו גם מדברי המתלוון המשתקפים בתסaurus השירות המבחן, חייו של המתלוון למעשה נהרסו והוא הפרק להיות שבר כל' - לאחר שעבר ניתוחים והליכים רפואיים מורכבים בראשו שחייב אשפוז ממושך בן מספר שבועות בבית החולים בנהaria ולאחר שעבר שיקום של מספר חדשניים בבית החולים לויינשטיין. המתלוון הגיע לבית החולים כשהוא סובל מחבלת ראש חרمرة ומחתך عمוק מאוד באכבע הרביעית בинф ידו הימנית ו עבר הליכים פירורוגיים וטיפולים רפואיים כמתואר בת/62 ובמוצע בת/3. במהלך תקופה שיקומו, על אף ניתוח פועלה מצידו והבעת רצון להתקדם - ו' הפרק מיאש, במצב רוח ירוד ומדוכא. מהמסמכים עולה כי ו' נזקק לעזרה רבה בעולות יומיומיות - רחצה, לבוש ואכילה. ו' נותר משותק באופן חלקו בפלג גופו השמאלי, מתמודד עם בעיות נירולוגיות, מוטוריות, תפוקודיות וקוגניטיביות. ו' איבד את יכולתו לעבוד, ונזקק לגמלת נכות מהביות הלאומי.

אף כי לא הוגש בפניי תסaurus נגע עבירה, די בעיון במסמכים הרפואיים ובדברי המתלוון המתוארים בתסaurus שירות המבחן כדי להיווכח בעוצמת המהפרק שחיל בחייו של המתלוון, בפגיעה הגופנית המאסיבית שחווה ועודנו חווה, אשר מן הסתם ולא ספק הובילו גם לקשיים בהיבטים נפשיים ולחושה הקשה כי חייו נגדיו.

הענישה בעבירות אלימות תוך שימוש בנשק קרב היא רחבה ומגוונת (ראו: ע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל 13.1.204). טווח הענישה הנוהג בעבירות הנושא נשוא כתוב האישום הינו מגוון כאמור, ותלויה במידה רבה בנסיבות ביצוע המעשים, אשר עשוות להיפרשות על פני דרגות חרمرة שונות. מתחם הענישה ייקבע אפוא, מطبع הדברים, בהתאם לנسبות הספציפיות של המעשים שבוצעו על ידי הנ帀ם שלפניו ומידת חמורתם, שכן הענישה היא לעולם אינדיבידואלית.

לאחר שנטתי דעתני למכלול הנسبות הקשורות לעבירות בהן הורשע הנאשם, ובחנתי את הפסיקה שענינה עבירה של חבלה חרمرة בנסיבות חמורות כאשר נלוות לה גם עבירה נוספת של תקיפה, אני

קובעת כי כאשר מדובר בנאשם בגין, ויכול של מה בכך בין הנאים למתלון, אירוע מתוכנן שניתן היה להימנע ממנו, חבטה חזקה בראשו של המתلون באמצעות מוט ברזל אשר גרמה לנזק חמור ומשמעותי כדוגמת הנזק שנגרם למתלון דן - **מחזור העונישה החולם נע בין 2.5 שנים מאסר בפועל ל- 5 שנים מאסר בפועל.**

ראן: ע"פ 7602/13 **עמאש נ' מדינת ישראל** (24.11.2014) שם נקבע מתחם עונש שנוו בין 3 ל-5 שנים מסר בפועל בגין עבירה בה הנאשם השילך לבנה על ראשו של המתלוון וגרם לשבר בראשו;

ע'פ 379/15 **אגנץ'ה נ' מדינת ישראל** (26.7.2015) - בית המשפטקבע מתחם ענישה בין 24 חודשים מאסר בפועל ל- 48 חודשים מאסר בפועל והשיט עונש של 30 חודשים מאסר על נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בסביבות מחסימות בגין איירוע בו הטיח הנאשם בקبوك בירה בפניו של המתalon במהלך יוכחו ביניהם וגרם לו לשבר בארובות העין.

ע"פ 5135/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2014) - הושת עונש של 3 שנות מאסר בפועל ו- 24 חודשים מאסר מוותנה למשך 3 שנים בעבירה של גריםת חבלה חמורה בניסיונות מחמיות, בה הנאשם ואחיו הכו את המתלוון בראשו ובכל חלקו גופו באמצעות כלים בהם הוציאו עד אובדן הכרתו;

ע"פ 10/8991 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.2011) - הושת עונש של 3 שנות מאסר על נאשם שבשל ייכוח של מה בכר חבט בפניו של המטלון בקсадת האופנוו של וגרם לו לשברים בפנים ולאובדן חכירה.

ע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.2010) הושת עונש של 40 חודשים מאסר בפועל על נאם שתקף אחר באכזריות באמצעות מקל.

על נאשם (קטין) שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמימות. ע"פ 13/1997 פלוני נ' מדינת ישראל (29.8.2013) שם הושת עונש מאסר בפועל של 36 חודשים

ת"פ 40331/07 **מגاري נ' מדינת ישראל** (13.4.2008) - הושת עונש של 4.5 שנות מאסר בפועל על נאשם שהורשע בעבירה של חבלה ופיצעה בנסיבות חמורות, בשל כך שהשליך אבן גדולה על ראשו של המתלון וגרם לו לשבר דחוס פרונטלי בראשו.

גזרת עונשו של הנאשם:

52. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש שנקבע, תעשה בהתחשב בנסיבות נוספות שלאין קשורות ביצוע העבירה, בהתאם להוראת סעיף 40א לחוק העונשין. במסגרת שיקול קביעת עונשו של הנאשם שבעפני ילקחו בחשבון גם נסיבותו האישיות של הנאשם.

נתתי דעתני לumedת שירות המבחן כפי שהובעה בתסקיר מיום 25.6.2020, לפיה הנאשם מתקשה להתייחס לחלים הביעתיים באישיותו ולכח אחריות חיליקת בלבד, עסוק בעיקר במלחיר שהוא ומשפחתו נאלצים לשלם, תוך שהוא מתקשה לגלוות אמפתיה כלפי המתלון, מתקשה להזכיר בנסיבות המשמעויות שגרם לו וסביר כי הסכם הסולחה והפיוצרי הכספי ששילם אמרור היה לרצות את המתلون.

שירות המבחן לא ראה פתח לאפיק טיפול-שייקומי. כאמור, מסקנת שירות המבחן היא כי לא ניתן לשולב ביצוע עבירות דומות על ידי הנאשם בעtid, ועל כן הומלץ על ענישה מוחשית וחד משמעותית.

- .54. בבואי לגזר את עונשו של הנאשם בעבירות אלו, ל淮南ի בחשבו לפחות את עברו הנקי של הנאשם. בנוסף, ניתן משקל, אם כי מסווג, לעובדה כי הנאשם הוודה במסגרת הסדר הטיעון, וזאת לאחר והודאותו במסגרת הסדר הטיעון ניתנה רק לאחר השלמת כמעט מלאה פרשת התביעה. אך, שלא היה חיסכון משמעותי בזמן שיפוטי, אך בהודיה זו גלוימה נטילת אחריות מצד הנאשם.
- .55. נתתי דעתם להבעת החರטה של הנאשם בדיון בפני, לרקע האישית והמשפחתי של הנאשם כמתואר בתסוקיר שירות המבחן, לרבות פטירתו המצערת של אביו במהלך תקופת מעצר הבית של הנאשם, מצבה של אמו ולהשפעה המשמעותית של העונש שיטול על הנאשם מעש הפחתה הקרובה, שהוא המפרנס העיקרי שלה. עם זאת, סבורני כי כאמור לעיל - האירוע מושא כתוב האישום שבפניו והנזק החמור שנגרם למתלוון מחיב השთת עונש מסויימי.
- .56. נתתי דעתם לטענתה ב"כ הנאשם לפיה יש להתחשב בעובדה כי הנאשם ששה תקופה של 10 חודשים במעצר בפיקוח אלקטרוני בהרחקה מביתו.
- בעניין זה נקבעה ההלכה בע"פ 15/7768 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.4.2016) לפיה אין לנכות מימי מסר את ימי המעצר בפיקוח אלקטרוני בהיותם דומים למעצר בית, שמהווה מגבלה על החירות אף לא שלילת חירות של נאשם. עם זאת, ניתן להתחשב באורך התקופה שבה הנאשם נאשם במעצר בתנאי איזוקCSI קולא בגדירת העונש.
- עוד ובנוסף נקבע על ידי בית המשפט העליון כי התחשבות תיועה בהתאם לניסיבותו של כל מקרה, תוך שיש לתת את הדעת לאורך תקופת המעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, להיקף ההגבלה על חירותו של הנאשם, לritchוקו של מקום המעצר בפיקוח אלקטרוני מביתו, ממשפחתו וממרכז חייו של הנאשם.
- .57. ישום של קритריונים אלו למקורה של הנאשם, אשר ששה במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני בדירה שכורה בחיפה, עם חלונות התאזרחות מיום 7.3.19 כאשר ביום 14.1.20 הוסר הפיקוח האלקטרוני וניתנה לו אפשרות לצאת לעבודה כרצף בחברה שבבעלות אחיו בין השעות 06:00-18:00 - מוביל למסקנה כי אין לתקוף משקל משמעותי לשתייה הנאשם במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני בעת גירתו דינו, גם אם נגרמה לו או נוחות בשל כך.
- .58. ב"כ הנאשם הקדיש חלק ניכר מטיעונו להסכם הסולחה ולפיו בסך 400,000 ₪ ששולם למתלוון על ידי הנאשם, וטען כי הנאשם מכיר חלקת אדמה לצורכי תשלום הפיצוי וכי בכך יש להביע את האמפתיה של הנאשם כלפי המתלוון וכי הסכום בין הצדדים הסתיים בכך.
- המאשימה מצידה טענה כי אין בהסכם הסולחה כדי להפחית מוחמתה מעשי של הנאשם או כדי להצדיק הקללה משמעותית בעונשו. המאשימה טענה כי מדובר בנסיבות המלמדת על פעולה לתיקון הנזק שגרם הנאשם והוא סכימה כי מדובר בשיקול נוספת אל מול כלל שיקולי העונשה.
- .59. לאחרונה חזר בית המשפט העליון, מפי כבוד השופט י. אלרון, על עמדתו בעניין המשקל שיש ליתן להסכם סולחה בקביעת עונשם של נאים - ראו ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובות ואח'** (5.11.2019), וקבע:

"כפי שקבעתי בהקשר אחר, "הסכם 'סולחה' הנערכים לא אחת בין משפחות המתלוון או נפגע העבירה, לבין משפטה הנאשם - נעשים לעיתים שלא בידיעתו"

או על דעתו" (ע"פ 2127/17 עלוש נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] בפסקה 40 (28.2.2018)). ממילא קיימן קושי של ממש לקבוע כי קיומה של "סולחה" מלמד על נטיית אחريות ממשית מצד מבצעי העבירות עצם (ראו והשוו גם: בש"פ 19/1966 מדינת ישראל נ' אבו עראר, [פורסם ב公报] בפסקה 17 (24.3.3019)).

זאת ועוד, אין בידי לקבל את קביעת בית המשפט המחויז אשר לפיה "די לנו" אם יהיה בהסכם ה-"סולחה" כדי למנוע איוציאליומות עתידים, וכי לנוכח מטרת צופה פנוי עתיד זו והרצון כי הצדדים ישבו את ההדורים יש מקום להקל בענישה.

כפי שציינתי בעבר, אני סבור כי יש בעצם ישוב הסכוסר בין הצדדים כדי מצוין האינטראס הציבורי שבהתאם הרבים מפני ביצוע מעשים דומים (ת"פ (מחוזי ח') 3125/04 מדינת ישראל נ' בן זiad [פורסם ב公报] (23.6.2005)), והוא אינו מאיין את הצורך כי מבצעי העבירה יתנו את הדין על מעשיהם (ראו גם: ע"פ 6493/05 מוסא נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] בפסקה 2 (22.2.2006)).

מתן גושפנקה ל-"סולחות" כמוין "מרכז משלים" לדרכי הענישה הקבועים בדיון, יש בו כדי להוות מעין הפרטה פסולה של ההליך הפלילי. לא זו בלבד שאין במערך ההסתכנות בין משפחת העבירין לבין משפחת הקורבן כדי להוות חלופה לדין הפלילי, אלא שהשלמה עם מעגל אלימות הכלול שימוש בנסק חם בטרם הצדדים פועלים ליישוב מחלוקתיהם "בדרכיו שלום" יותר תחת יסודות הדין הפלילי.イトוותה של מערכת המשפט כי "סולחה" עשויה להביא להקללה משמעותית בעונשו של העבירין מהליש את הרטעה מפני ביצוע עבירות וחושף את קורבן העבירה ואת משפחתו ללחצים פסולים.

משכך, דעתך היא כי יש ליתן משקל מוגבל בלבד בלבד לקיומה של "סולחה" בין הצדדים (ראו גם: ע"פ 18/1968 קשור נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] בפסקה 12 (26.2.2019)).

60. לפיכך, טענה לפיה הסכם הסולחה סיים את הסכוסר בין הצדדים באופן המיותר ענישה קונקרטית על ידי בית המשפט על דרך של מסר בפועל - איננה מקובלת עליי כלל ועיקר. ממילא, כעולה מתקשר שרשות המבחן, המתلون עצמו אינו مستפק בהסכם הסולחה והפיצו ששולם לו. סבורני כי עצם קיומו של הסכם סולחה אין בו כדי להוות>Kriterion להקללה משמעותית בעונשו של הנאשם גם במקרה דנן.

61. עם זאת אציין, כי אלמלא עמדת המאשימה אשר עתרה לקבעת עונשו של הנאשם ברף התחthon של מתחם העונש שיקבע - היה מקום בנסיבות הקונקרטיות של המקרה דנן להחמיר יותר בעונשו של הנאשם, זאת הגם שאינם בעל עבר פלילי קודם, וזאת בשים לב, בין היתר, לאמור בתסקיר שירות המבחן, וכן בשל עמדתה זו של המאשימה - נקבע העונש ברף התחthon.

סוף דבר:

לאחר שנתי דעתי למכלול הטענות שהעלו באי כוח הקיימים ולאחר ש שקלתי את השיקולים הנ' לקולא והן לחומרה, כמפורט לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 30 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בגין ימי מעצרו מיום 19.1.2019 ועד ליום 7.3.2019.
- ב. 18 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו מהכלא בגין עונן, וירושע בגינה.
- ג. 9 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו מהכלא בגין אלימות מסווג עונן וירושע בגינה.
- ד. נוכח העובדה שהמאשימה לא ביקשה להטיל על הנאשם תשלום פיצוי נוסף וזאת בשל הסכם הסולחה - לא יפסק פיצוי למתלון.
- ה. נוכח העובדה כי המאשימה לא ביקשה אף כי יוטל קנס על הנאשם - לא יפסק קנס לחובת הנאשם.
- ו. על הנאשם להתייצב לריצוי מאstro ביום ד', 12.8.2020, בבית המעצר קישון, או על פי החלטה אחרת של שירות בתי הסוהר, כשברשותם תעוזת זהות או דרכון. על הנאשם לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחן ומיין בשירות בתי הסוהר.
עד למועד בו יתחיל הנאשם לרצות את עונש המאסר - יוסיפו לחול עליו כל הגבלות שנקבעו בעת שחרורו לחלופת המעצר, ללא יוצא מן הכלל, לרבות צו עיכוב יציאה מן הארץ.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, א' אב תש"פ, 22 ביולי 2020, בנסיבות הנאשם, ב"כ הנאשם וב"כ המאשימה.